

III. Членове-тъ се изхвалять и не се ставять.

¹⁾ Предъ общи-тъ имена, зети въ неопредѣленъ смислъ и когато предъ тия слова се нахожда тѣхно-то прилагателно имя. — На Пр: — *Cet homme n'est pas dépourvu de grands talents* а не *des grands talents*. —

²⁾ Предъ количествени-тъ нарѣчія Н. П: *Cet homme a beaucoup de chagrin, peu de courage*.

Забѣлка). Но подиръ нарѣчіе количества **bien** стави се членъ. Н. П: *Il y a bien du chagrin, bien du courage* и пр.

³⁾ Предъ общи-тъ имена, кога означавать восклицаніе или шътанье. Н. П. *O rives du Jourdain, ô champs aimés des cieux!* (о брегове Йордански, о полѣни любезни на небеса-та!)

⁴⁾ Предъ общи-тъ имена, кога они сж допълненіе на предлогъ **en** Н. П: *Être en ville, raisonner en homme sensé* и проч.

⁵⁾ Предъ общи-тъ имена, кога они се съединяватъ съ глаголы-тъ: **faire** и **avoir** и друг: за израженіе на нѣкоя неопредѣлена мисль. Н. П: *avoir envie, faire peur, tenir parole*.

⁶⁾ Предъ имена-та които сж употребени като допълненія, но въ отрицателни предложенія На Пр: *Je ne bois point de vin*. — А въ утвърдително предложеніе трѣба да се каже *je bois du vin*. (а не *de vin*.)

⁷⁾ Кога се съединяватъ общи-тъ имена чрезъ предлозы-тъ **à** и **de** съ преднѣ-то слово за да назначать состояніе-то или положеніе-то на нѣкой предметъ Н. П: *Tabatière d'or, table à miroir, lit à colonnes* и пр: